

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

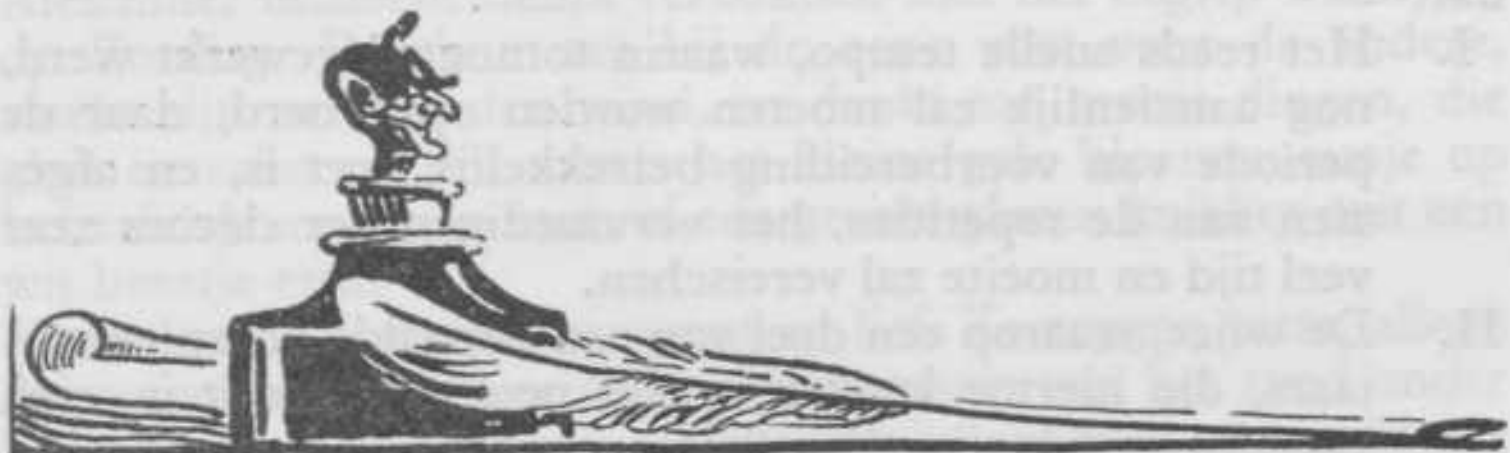
WAARN. HOOFDREDACTEUR: E. P. WELLENSTEIN. — GRIFFIER: N. H. KINGMA

REDACTEUREN: R. A. BRZESOWSKY — H. C. VAN BEUSEKOM — P. VOS — J. J. VAN EEGHEN

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
16e JAARGANG 1 MAART 1940 12 BLZ. No. 19

REDACTIONEEL

AFSCHEID.

„Bij Zeus, het is voorbij!”
„Ja zeker, vriend, juist wat gij zegt,
Uw taak is klaar,
En voor een ander weggelegd.”
„Vertel mij dichter,
Zeg het mij,
Is hij bedreven in
De letterkonsternij?”
„Gij bedoelt dengeen, die na U komt?
Gij wèet, hoe hij het Woord scheidt.
Maar wijs mij liever, beste vriend,
De plaats waar gij gezaaid hebt!”
„O, groote dichter, welk een vraag,
Zoo rechtstreeks scherp tot mij gericht!
Gij ziet het wel, hij jaagt mij,
Het bloed naar het gezicht.”
„Kom, letterkonstig man,
Als ik U zoo mag noemen,
De waarheid moet verteld; al kunt g'u niet
Er altijd op beroemen.”
„Gij hebt gelijk,
Ik zal vertellen;
Dan kunt gij, na mijn biecht
Uw eerlijk oordeel vellen.
— Waar viel mijn woord?
Soms in het hart, meest in het hoofd.
Ik heb wel met mijn felle pen,
Illusies weggeroofd;
Gemeend scherpe critiek gegeven,
(Men zei: 't Is louter hoovaardij)
Maar heb ik ook geboüwd,
Aan de letterkonsternij?
Wel ja, 't is waar,
Verhalend heb ik toch geschreven,
Vijftigtal belletrie,
Den lezer meegegeven.
Doch zeg mij, dichter,
Gij weet het wel,
Waren ze van waarde,
In 't letterkonstig spel?” —
„In 't spel? Ja zeker,
Want dit is van belang,
Gij hield door steeds te schrijven,

DELFTSCHE SCHOUW

*Des étudiants ont bourdonné;
Charité bien donnée.
Par grace du Dieu Apollon,
La victoire était au Bourdon.*

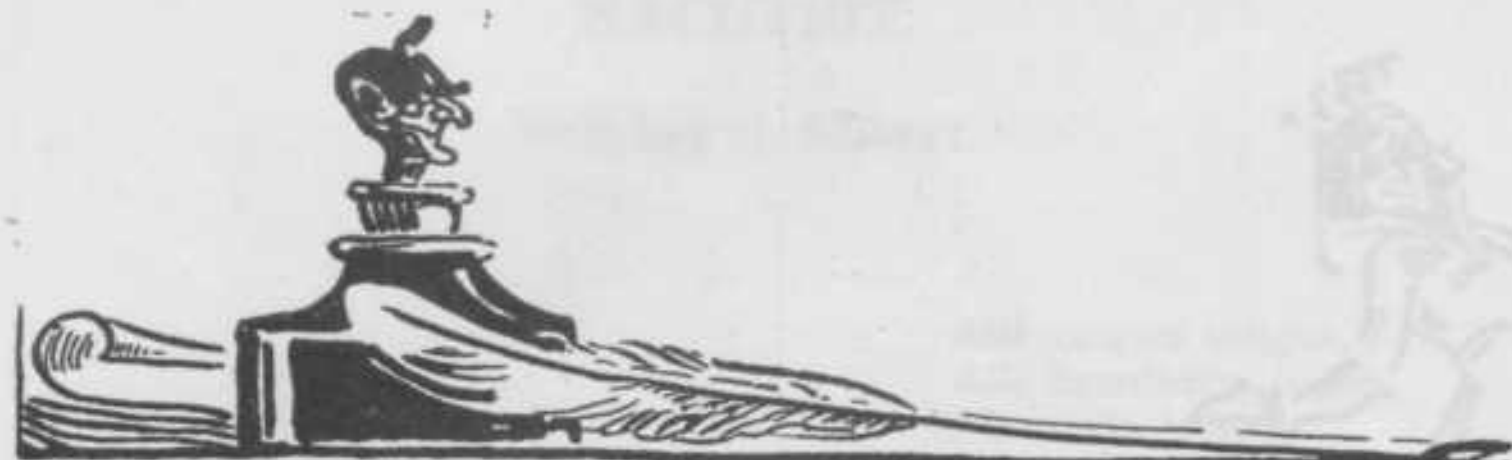
Stein wat heetgebakerd,
Over zijn kudde wakert;
Midden onder het zingen,
Vertoont hij zijn kunsten
In 't springen.

Wat doe je daar,
van Leeuwen?
Achter die bel te schreeuwen!
Voor die rotte
pornograaflectuur,
Is immers een kwartje veel te duur!

De heer J. Knepelhout heeft heden aan zijn voornemen, uit
de Redactie te treden, gevolg gegeven.

Het Spiegelspel aan den gang.”
„Gij durft De Spiegel,
Met een spel te vergelijken,
Waaraan men mee kan spelen,
Door 't letterkundig te verrijken?”
„Gij zegt toch zelf mijn beste vriend:
— 't letterkundig te verrijken, —
Wanneer men iets verrijken kon,
Mag men 't met trotsch bekijken!
Ik zie het reeds:
Uw ademt lichter,
Ga heen in vrede, vriend.”
„Bij Zeus, ik dank U dichter.”

J. K.

REDACTIONEEL

VARSITY.

Aangezien menigeen met stijgende verbazing de artikelreeks over de Varsity-quaestie zal hebben gevolgd en dus waarschijnlijk reeds lang de bekrompen motieven van „De Telegraaf” zal hebben doorgrond, namelijk het binden van de Varsity aan den Boschbaan, *dus Amsterdam*, is het wenschelijk dat een en ander in het juiste daglicht wordt gesteld.

De zaak is simpel.

De Varsity is in de allereerste plaats een Studentenroeifeest; buitenstaanders hebben hier niets mee te maken, willen zij echter de wedstrijden bijwonen, dan moeten zij deze nemen zooals zij zijn. Willen zij dit niet, dan moeten zij maar wegblijven.

Sedert de Boschbaan als wedstrijdwater in gebruik genomen is, is het speciale karakter van de Varsity, geheel verloren gegaan. Inderdaad de accommodatie was niet te vergelijken met die van het Noordzee-kanaal, de aardige meisjes in flatteuze voorjaarstoiletjes kwamen zeer goed uit tegen de gigantische, met wapperende vlaggen versierde, tribune en de zoo ergerlijke drankbooten waren zoo goed als verdwenen. En hoewel de belangstelling zeer sterk toegenomen was, had het geheel toch zoo langzamerhand het aspect gekregen van een sportief kijkspel. Dit laatste was nog tot daar aan toe. De Studenten trokken zich zoo min mogelijk van het niets ter zake doende publiek aan, en trachtten hun aparte sfeer te behouden.

Maar dit is echter onmogelijk gebleken!

Niet alleen ging het publiek zich met de Studenten bemoeien, doch bovendien vond men het noodzakelijk critiek op hen uit te oefenen. Wij herinneren aan enkele ingezonden stukken in de Amsterdamsche bladen.

Wij schreven het reeds: de zaak is simpel.

Wij wenschen een Studentenroeifeest, de Boschbaan is hier niet voor geschikt! Daarom gaan wij er weg!

* * *

De quaestie Jutphaas is nog niet beslist, doch de wijze waarop op één dag nagenoeg het totale bedrag voor het garantie-fonds door het D. S. C. bijeen is gebracht, bewijst wel hoe het Corps van de wenschelijkheid van een *eigen* Varsity doordrongen is, een Varsity zonder Amsterdamsche dagjesmensen, rechercheurs in burger, ballonnenverkoopers, publieke vrouwen, handelsreizigers en zakkenrollers.

Wij willen een Varsity van 3000 meter, op een kanaal zonder tribunes. Wij willen drankbooten, en geen restaurant met sorbets en fosco's. Wij willen juichen onder Studenten, zonder gefilmd en gekiekt te worden, wij willen niet show-roeien, wij willen race-roeien en na de wedstrijd onze vreugde uitbundig vieren, of onze troost zoeken bij datgene wat wij ons maandenlang ontzegd hebben, zonder daarbij door buitenstaanders lastig gevallen te worden.

Wij willen interacademiaal contact, wij willen kou, regen en narigheid, strooien hoeden, linten, blazers, op en neer schuivende score-borden waar niets van deugt, overzetbootjes en Bloemen Bertha, maar geen luidsprekers, niet jazz-muziek, matroosjes, tantes en nichtjes, zon en vlaggen, glazen seinwachtershuisjes op betonnen voetstukken, geen cachotten, geen kabels met roode gele ballen kegels en kubussen boven de baan, geen honderd meter paaltjes en andere sportieve bombast. Wij willen een Varsity!

VEREENIGINGEN

D. S. T. G.

Het Bestuur van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap acht het zich een aangename plicht hare leden in kennis te stellen met de vorderingen die gemaakt zijn bij de voorbereidingen tot het ten tooneele voeren van

WINTERSET.

Maxwell Anderson, één der vooraanstaande moderne Amerikaanse tooneel-schrijvers, heeft in dit stuk op realistische wijze een door-en-door Amerikaansch gegeven behandeld, n.l. de verderfelijke invloed der gangster-bendes op het volksleven. Wie echter meent, hier met een goedkoop schiet-en-smijt-melodrama te doen te hebben, heeft de plank volkomen misgeslagen. Integendeel, dit werk ontleent zijn kracht aan de uiterst sobere opzet en de meesterlijke dialoog, die vaak welhaast Shakespeariaansch aandoet. Voor deze dialoog vormen de bijzonder suggestieve décors een prachtige achtergrond.

Om thans tot de feiten te komen, moet er op gewezen worden, dat:

- I. Het reeds snelle tempo, waarin totnogtoe gewerkt werd, nog aanzienlijk zal moeten worden opgevoerd, daar de periode van voorbereiding betrekkelijk kort is, en afgezien van de repetities, het vervaardigen der décors zeer veel tijd en moeite zal vereischen.
- II. De wijze, waarop een deel van een bepaalde groep eerstejaars, die hiertoe krachtens zijn positie genoopt is, zich van zijn taak kwijt, als volkomen onvoldoende beschouwd wordt, zoodat het noodzakelijk is, dezen groep met Trock Estrella toe te roepen:

You roost of punks and gulls! Sleep, sleep it off,
Your deeds of last night, one big ham-fat against another!
Sleep, cling, sleep, and rot!

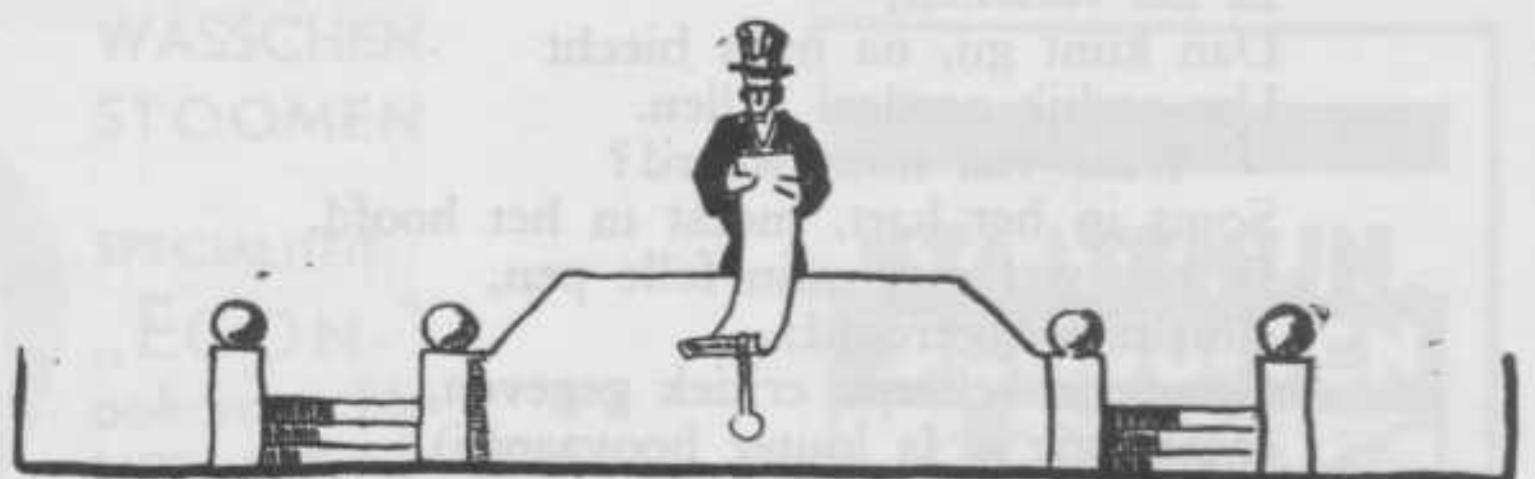
Namens het Bestuur,
E. P. WELLENSTEIN,
Secretaris.

D. S. D. G. „VRIJE STUDIE”.

Het Bestuur van het D. S. D. G. Vrije Studie deelt hare leden hierbij mede, dat op Donderdag 7 Maart, ten 8 ure precies, een filmavond in het Roxy-Theater zal worden gehouden. Het programma omvat de volgende nummers:

1. Boules de Savon.
2. Spaansche Aarde (Joris Ivens).
3. Kreise, een symphonisch kleurenspeel.
4. Extase.
5. Un chien andalou, een surrealistische burleske.

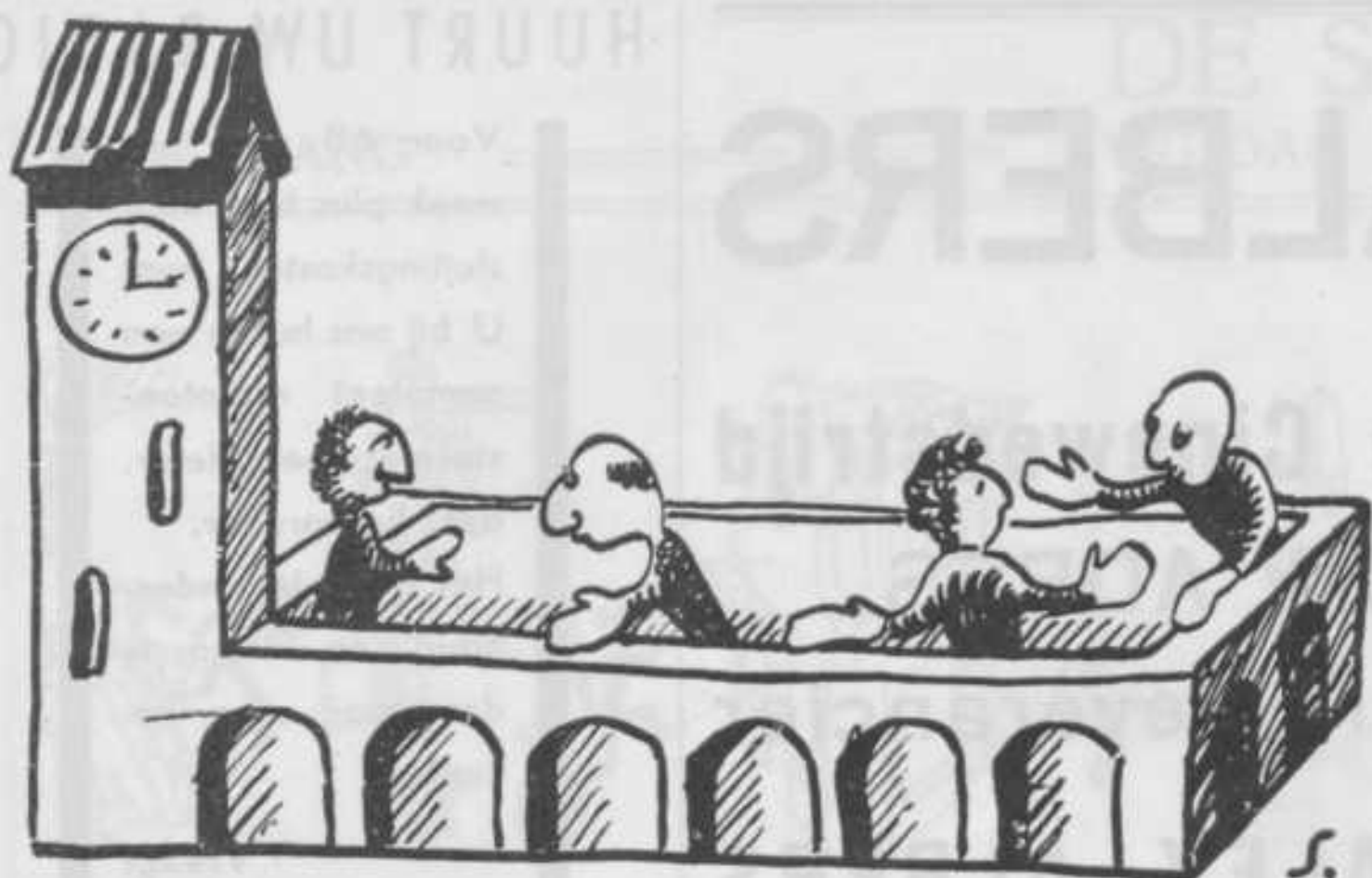
Namens het Bestuur,
R. DROOGLEEVER FORTUYN,
Secretaris.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Finantieele Commissie wijst de Thesauriers der Onderverenigingen op het betreurenswaardige feit, dat nog vrijwel geen balansen en begrotingen zijn ingeleverd, hoewel de daarvoor vastgestelde datum reeds vele maanden is verstreken. Zij heeft nu als uiterste termijn vastgesteld: Maandag 11 Maart.

Namens de Finantieele Commissie:
H. DE JONGE MULOCK HOUWER,
Secretaris.

TRIPTIEK.

I.

Moment de bonheur.

Stralend staat de zon aan den wolkenloozen hemel, want daar is zij immers voor, en het is lente. Zachtjes ruischt de zee, kleine golfjes stormen telkens een eindje het strand op, om dan weer langzaam terug te vloeien, als ze niet al voor dien tijd door het gulzige zand zijn ingezogen. Het helm wiegt traag op een lichte bries heen en weer, en in de verte sjokt een mager paard voor de kar van een schelpenvisscher vlak langs het water voort.

Dagen als deze komen maar zelden voor, doch zijn voor Alexander onafscheidelijk verbonden met het begrip wandelen op Zondag. Resoluut zet hij de eene voet voor de andere, steekt zijn neus in den wind, en denkt aan mooie dingen, die glad en schoon zijn, zooals het kleine gele bloemenvaasje op het tafeltje naast zijn bed, of een groote glazen knikker met een wit beestje erin.

Naast hem loopt moeder, groot en lief. Ze zeggen niets, alleen het suizelen van den wind en het knerpen van het zand onder hun schoenen is te hooren. Alexander's schoenen maken kleine sporen, die erg plat zijn, en moeder's schoenen groote sporen, met een putje achteraan, van haar hak.

Dan gaan ze zitten, in het zand. Moeder zegt zacht: „Hier, Alexander,” en ze breekt een stukje van een chocolareep af. Hij kijkt naar haar gezicht, haar blonde haren, haar zachte oogen.

„Moeder! Moeder!” roept hij plotseling, en vleit zijn hoofd tegen haar aan, „jij bent 't allerliefste van de heele wereld!”

II.

Moment ridicule.

„Ha die Lies!”

„Dag Lex.”

„Weertje, hè?”

„Ja, weertje.”

„Ga je mee?”

„Waarheen mee?”

„Wandelen.”

„Wandelen? Met jou?”

„Nee, met mij. Naar zee.”

„Naar zee . . . Nou, vooruit dan maar. Omdat je 't zoo zielig vraagt. Zeg es wat leuks?”

„Alle eend . . .”

* *

De zon straalt, en de zee ruischt, alles zooals 't hoort op een zomer-Zondagochtend. Lieve hemel, wat is 't leven eentoniq, altijd hetzelfde; slapen, eten, drinken, meisjes, en iedereen is slechter dan hij zich voordoet.

Het haar van Liesje is glanzend en blond, haar oogen zijn blauw, haar wangen zijn zacht . . .

Liesje, Liesje, meisjes die de goden zoo mooi hebben gemaakt, moeten ook goed zijn, en lief! De zon schijnt niet voor niets, de zee ruischt niet voor niets, en het wordt niet voor niets weer lente!

Mijn zinnen zijn dronken van je haar en je oogen . . .

„O, Liesje, ik houd van je!”

Hij is dom, en zij is nog dommer, dus lachen ze allebei smake-lijk. Want gedachten, die woorden worden, zijn idioot.

III.

Moment affreux.

Holle oogen, holle harten, holle beurzen.

Alles is hol hier, maar amusant.

Tegen het hartstochtelijk-ingehouden rythme van het slagwerk

HET LANDHUIS.

Vele jaren had het oude landhuis leeggestaan. Ver van de groote verkeerswegen stond het verscholen in de bosschen. De aanvallen van de klimop, die steeds trachtte om ook zijn groote, bruine luiken met een groen kleed te bedekken, had het lang kunnen afweren, maar tenslotte had het den strijd opgegeven en nu stond het daar, bijna onzichtbaar achter de dikke laag van bladeren.

Eens per jaar werd het in zijn rust gestoord door een loodgieter, die de gooten inspecteerde. Verder stond het daar maar, dacht aan de vele dingen, die het had meegemaakt en bereidde zich voor op het uur, dat het in zou storten. Maar zoover kwam het voorloopig niet.

Op een zonnige morgen wandelde de oude notaris, die het beheer over het oude huis had, met enkele personen de bemoste grintweg op. Zij gingen naar binnen en bekeken het enkele uren lang van onder tot boven.

„. . . dan moeten de ramen in de huiskamer vergroot worden en natuurlijk moet er waterleiding en electricch licht aangebracht worden,” hoorde het een van de kijkers zeggen.

Dat werd toch wel al te erg. Ruim tien jaar had het leeg gestaan en nu zouden ze het opeens weer gaan bewonen. Maar hij zou niet meewerken, hij zou zich zoo slecht mogelijk voordoet.

Bij iedere windvlaag kreunde het extra hard om duidelijk te laten zien hoe oud en wrak het was. Het kon zelfs de oude muis, die zijn laatste levensjaren in zijn binnenste doorbracht, overhalen om voor de voeten van de bezoekers heen en weer te loopen. Maar niets hielp. Toen hij er na lang wrikken in geslaagd was een verrotte dakgording los te werken die met donderend lawaai naar beneden kwam vallen, bleef de notaris onverstoortbaar en merkte luchtigjes op, dat daar twee jaar geleden een lekje geweest was, waar zelfs zulke oude, solide huizen niet tegen konden. Toen gaf het zijn pogingen maar op en luisterde gelaten naar het vonnis, dat over hem gebeld werd.

Enkele weken na de voor hem zoo ongelukkige dag kwamen een paar arbeiders. Het vermolmde, scheefgezakte bordje „te koop of te huur” werd weggehaald, de klimop werd voor het meerendeel verwijderd, de ramen vergroot, houtwerk vernieuwd en waterbuizen aangelegd.

In het begin had het deze bewerkingen aan zijn uiterlijk krakend en kreunend ondergaan, maar na eenigen tijd begon het er plezier in te krijgen. Het voelde zich jonger worden, de vele jaren dat het al menschen geherbergd had, drukten niet meer op hem, maar beschouwde hij als prettige herinneringen.

En toen de schilders hun werk gedaan hadden en de tuinlieden de omgeving bewerkt hadden, was hij weer in staat om, als verjongd, met frissche moed den toekomst tegemoet te gaan.

V.

contrasteert fel het kwijlerig gezemel der saxophones, zooals ook het commercieele element tegelijkertijd hand in hand gaat, en in schrille tegenstelling is met het amoreuze.

Dag Suze . . . Suze is niet mooi en niet leelijk, niet slecht en niet goed, niet vervelend en niet leuk; niet te lang en niet te kort, en juist daarom aantrekkelijk . . .

„Come on, ladies an' gentlemen, we'll have it once again, that never dying Chestnut Tree!”

Plomp applaus, kwijlende blazers, en de never dying Chestnut Tree; come on, Susie, swing it! We'll have it once again! Suze is niet mooi en niet leelijk, niet slecht en niet goed, niet vervelend en niet leuk, niet te lang en niet te kort, en bijzonder aantrekkelijk!

Swing it, gall . . .!

E. P. W.

Eet
UNGER'S
Brood
en
Beschuit

Dan blinkt U bij examens
boven anderen uit.

MARKT 21
TELEF. 222

FOTO-ALBERS

Voor de Cinewedstrijd
is UW ADRES

Uw Corpsleverancier

FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15 - TEL. 1329

HUURT UW RADIO

Voor 60 cent per
week plus lage aan-
sluitingskosten kunt
U bij ons huren een
compleet radiotoe-
stel met ingeb. electr.
dyn. luidspreker.
Het geheele onder-
houd en risico is
dan voor onze re-
kening.

Vraagt
inlichtingen bij

N.V. HEES & Co.
Delft - Choorstraat 1-3

AMSTERDAMSCH BANK N.V.

Bijkantoor DELFT
OUDE DELFT 141
TELEFOON 201 en 290

Alle Bankzaken

Agentschap
STOOMVAART My.
„NEDERLAND”
Speciale condities:
Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Naamlooze Vennoetschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-**
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

P. VERSCHRAGEN
NIC. VENEMA

KLEERMAKERS

ANNA PAULOWNASTR. 19
DEN HAAG
TELEF. 113126

UITSLUITEND:

**ENGELSCH
STOFFEN**

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

STEIJGER'S
SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren
ALLES EIGEN FABRIKAAT
Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

B. VETH & CO

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de N.V.
Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk.
Het Rijksbotermerk waarborgt prima
kwaliteit, laag vochtgehalte en U ontvangt
geen margarine of melange.
Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde
melk in flesschen, roomt op, smaakt als
rauwe melk en is onovertrefbaar.

WASSCHEN
STOOMEN

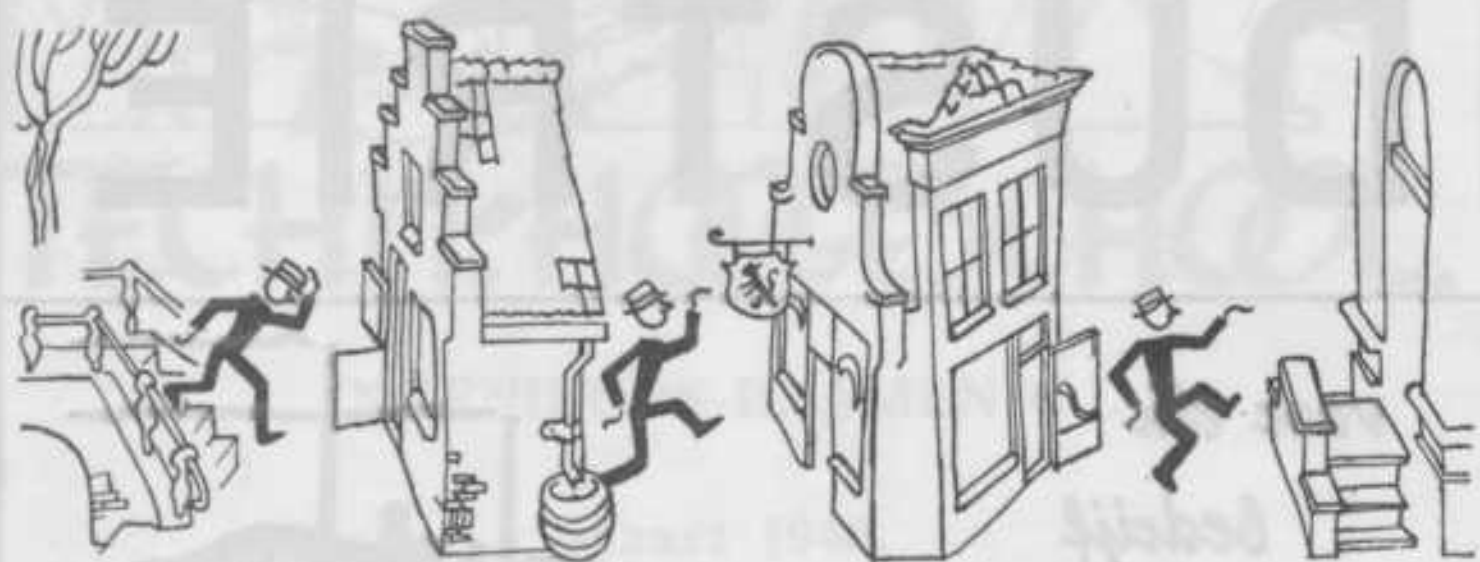
SPECIALITEIT:
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

STEUNT UW ADVERTEERDERS

VERLOFGANG.

IV.

Bij Garos.

... aan den koster en verlaten dan dit kleine kerkgebouwtje, dat zoo merkwaardig tusschen de belendende woningen is gelegen, weer en begeven ons over de Noordeinde- naar de St. Jorisbrug, alwaar wij goed doen een enkel oogenblik stille te staan om van het schoone stadsbeeld te genieten. Tusschen de boomen door zien wij den scheeven toren van de Oude Kerk, die weerspiegelt in het kabbelende water van het Oude Delft.

Voorwaar, een beeld dat aanlokt tot historische overpeinzingen

Het wil echter een enkele maal wel eens voorkomen dat een plotselinge windvlaag een wee-vette lucht met zich meevoert, die den tourist uit zijn mijmering opschrikt en hem er, op minder smakelijke wijze, aan herinnert dat even buiten de

stad eenige fabrieken gebouwd zijn, die bij vele Delvenaren in een kwade reuk staan.

Het beste doen wij in zoo'n geval snel op onze schreden terug te keeren en het Café: „Het Noorden" binnen te vallen. Hier zullen wij met enkele glazen bier ¹⁾ of — zoo gij er een liefhebben van zijdt — Chianti, de nare lucht en smaak weten weg te spoelen.

Het genoegelijke gelaglokaal is een trefpunt van studeerenden aan de geologische faculteit der plaatselijke Academie en in de zomermaanden komen talloze roeiers en studenten hier hun middagmaal gebruiken, dat de waardin zeer smakelijk en degelijk bereidt. Zeer vermaard zijn ook de gevulde pannenkoeken, die zij op Woensdagavonden bakt, en waarvan één enkel exemplaar ruimschoots genoegzaam is om den meest hongerigen gast, tevreden te stellen.

Na afscheid genomen te hebben van den gemoedelijken waard, dien wij reeds na dit korte bezoek, met Jan aanspreken, be-geven wij ons over de Kolk op weg naar het

¹⁾ Ongeveer drie stuiver drie duit het glas.

DOOL.

Het is warmer geworden. Koning Winter heeft in allerijl zijn wit blinkende versierselen weggenomen van boomtak en dakgoottrand, zoowel als van de groote watervlakten en de smalle polderslootjes. Hij trekt zich nu in alle stilte terug. Misschien ook gaat Hij op een andere plaats van den aardbol de menschen lastig vallen met roode neuzen en stijfbevoren vingers, of zal Hij hen laten genieten van het koddige schouwspel, van het statige heertje, dat Hij met een zwier heeft beentje gelicht. Een diepe zucht van verlichting gaat door de plaggenhutten en krotwoningen: De koude is voorbij. De stijve verkleumde leden kunnen nu weer los komen.

Op de dijken der rivieren worden echter duizend angsten uitgestaan, in den dubbelen zin des woords. Beklemmend is de stilte, als de rivier vast zit; maar als een knal zijn verontrustend gerucht verspreid heeft en nog tientallen anderen tegen de rivier omhoog klimmen, is er aan alle kanten beweeg en gejoel. Gespannen staart de menigte naar de in beweging komende ijsvlakte, naar de schuivende en botsende schotsen, die soms tot ver boven manshoogte op elkander schuiven. Het wordt haast tot een obsessie, deze gestage beweging van de schotsen-vlakte, die zich uitstrekt van onder hun voeten, tot ver naar den horizon en die niets ontziet, van wat haar in den weg komt. In de stad wordt het haast niet gemerkt, dat de velden weer groen zijn en de schepen zich ontworstelen aan de ijzige boeien. Hoogstens ziet men in de vaart een ijsbreker, na herhaalde aanloopjes voorbijschuiven. Hier zijn de vuile straten hinderlijk. Door den smeerboel en de plassen is het loopen niet bepaald genoegelijk. De grachten toonen hun somberste tronie, vooral, als de grijze wolken kwistig gieten. De roode vlaggetjes, veilige bakens van sommige studenten, laten zich mistroostig zakken na volbrachte taak in tegenstelling met de „gevaarlijk-ijs"-bordjes, die nog vol trots en met nog meer overtuiging hun plicht doen.

„Hij is weg, de ijselijke gast," zeggen de meiden en de groote voordeuren gaan open, om hen door te laten met hun groen-roode emmers, met trapjes, zeemen, sponsen en bezems om de blauwe stoepen weer van onder de zwart geworden sneeuw-koeken tevoorschijn te tooveren, of om de ruiten weer doorzichtig te maken voor hunne mevrouwen en meneeren. De dooi is namelijk ook tot hun hersenen doorgedrongen.

Mevrouw bedenkt zich, dat de tijd weer daar is, dat de kale boomen, daar aan het water hun bruinglimmende knoppen langzamerhand laten zwellen, en dat er weer duiven en andere vogels zullen komen, en druk zullen discussieeren over de plaats van hun nest.

Meneer glimlacht stil voor zich uit, want de kniezende menschenmenigte, die met opgezette kragen en dikke handschoenen stil voorbijfietste, zal nu weer levend worden. De jeugd zal hij over eenigen tijd weer vrij langs zien dartelen, met een glimlach en opgewekte kreten. En hij zegt hardop: „De lente is weer in aantocht".

Bs.

Daar Goede Vrijdag dit jaar op 22 Maart valt, zal de viering van den Corpsdies reeds op

15 en 16 Maart a.s.

plaats vinden.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

RUBBER SLANGEN

voor elk
bedrijf

VREDESTEIN
LOOSDUINEN

HOLLANDSCHE BETON MIJ N.V.

'S-GRAVENHAGE

VACANT

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

VACANT

VACANT

Met rubber geïsoleerde elektrische leidingen voor
STERK-EN ZWAKSTROOM

N.V. HOLL. DRAAD- EN KABELFABRIEK, AMSTERDAM

TECHN:HOOGESCHOOL.

INGENIEURS-EXAMEN C.I.

Maart 1940.

De Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde deelt U mede, dat het Ingenieurs-Examen voor Civiel-Ingenieur zal aangevangen op Maandag 4 Maart a.s., des namiddags van 1¹/₂—4¹/₂ uur, met een schriftelijk examen in het vak Rioleering en Watervoorziening, in het Gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde.

Voor zoover noodig zullen praktische examens gehouden worden; de oproepingen daarvoor geschieden op gelijke wijze als voor de mondelinge examens. In de openbare kennisgevingen omtrent examens zullen alleen de volgnummers der examinandi worden vermeld en dus geen namen. Uw volgnummer staat hieronder aangegeven.

De mondelinge examens zullen zoo spoedig mogelijk volgen. De oproepingen daarvoor geschieden door aanplakking in het gebouw der Afdeeling; bovendien worden de examinandi daarmede schriftelijk in kennis gesteld. De Afdeeling is echter niet verantwoordelijk voor het terechtkomen van die schriftelijke kennisgeving.

Examinandi, die wegens zeer bijzondere redenen wenschen op bepaalde dagen niet mondeling te worden geëxamineerd, worden verzocht daarvan vóór 27 Februari a.s. schriftelijk kennis te geven aan den Secretaris van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde, opdat hiermede rekening konne worden gehouden bij het examen.

Uiterlijk 4 Maart a.s. moeten in het gebouw der Afdeeling worden ingeleverd de verslagen en gewaarmerkte teekeningen, ook die, welke reeds vroeger bij het afleggen van het propaedeutisch- en candidaats-examen voor Waterbouwkunde en voor Bruggen en Wegen hebben gediend. De stukken moeten worden ingeleverd onopgerold in een portefeuille, voor ieder vak nog in afzonderlijken omslag, voorzien van den naam en het volgnummer van den examinandus. Ze moeten worden teruggehaald na afloop der examens, binnen 2 dagen na de bekendmaking van den uitslag. Voor bewaring gedurende langeren tijd blijft de Afdeeling niet aansprakelijk.

Boeken, dictaten, college- of reistasschen mogen niet worden meegebracht in het lokaal, waar het schriftelijk examen wordt gehouden. De examinandi behooren voorzien te zijn van het noodige teekengereedschap bij het schriftelijk en bij het eventueel Practisch Examen.

Alle stukken, welke de Afdeeling aan examinandi toezendt, worden verzonden naar het adres voorkomende in de aangifte voor het examen, tenzij een verandering van adres schriftelijk ter kennis van den Secretaris der Afdeeling wordt gebracht.

Namens de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde,
Prof. Ir. W. SCHERMERHORN,
Voorzitter.

Prof. Ir. S. H. A. BEGEMANN,
wnd. Secretaris.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zaterdagavond 2 Maart 8.15 uur, Residentie Orkest. No. 7 van het abonnement. Dirigent: Fitelberg; Solist: Arrau (piano).

Zondagavond 3 „ 8.00 „ „ Italiaansche Opera. Openings Avond: Rigoletto.

Ingenieurs-examens W. I., Vijfde Groep 1939—1940. (Voorloopige bekendmaking).

De Afdeeling der Werktuig- en Scheepsbouwkunde is voornemens, uitsluitend voor gemobiliseerden, de deelneming open te stellen aan een vijfde groep van het Ingenieurs-examen voor Werktuigkundig Ingenieur.

De opgaven zullen worden verstrekt op Maandag, 8 Juli 1940, het werk zal moeten worden ingeleverd op Zaterdag, 7 Sept. 1940.

Nadere bijzonderheden zullen t. z. t. nog worden bekend gemaakt.

De Secretaris der Afdeeling,

E. C. v. PRITZELWITZ v. HORST.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Werktuigkundig Ingenieur: C. Regoort, J. C. Theron Mulder.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch Ingenieur: A. W. M. Paling.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Civiel-Ingenieur: B. van Wijk.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Werktuigkundig Ingenieur: H. J. Bolt, J. R. van Wulfften Palthe.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Scheikundig Ingenieur: W. Altmann.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Bouwkundig Ingenieur: P. C. A. Akkermans.

De privaats-docent Ir. H. W. L. Brückman maakt bekend, dat hij voor ijkers op Donderdag 10—11 uur college zal geven over algemeene inrichtingen van electriciteitsmeters en ijkmethoden. Op Vrijdag van 9—10 uur zal voor studenten E₄ college gegeven worden over tarieven en toestellen voor verrekening bij de verschillende tariefsystemen.

Prof. Ir. G. Brouwer maakt bekend, dat hij op Donderdag 29 Februari zijn colleges heeft hervat.

Prof. Dr. Ir. J. A. Schouten maakt bekend, dat hij op Vrijdag 1 Maart a.s. van 9—11 uur verhinderd is college te geven.

Prof. Dr. D. van Dantzig maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid heden verhinderd is college te geven.

REPETITOREN

WISKUNDE, ook BESCHRIJVEN-DE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE (ook THERMODYNAMICA), ELECTROTECHNIEK (Bekn. Cursus) bij Ir. M. VAN DER VEEN, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9, Delft.

Ir. A. C. van Horsen, b.i., oud-assistent T.H., Thierensgade 40, Rijswijk, reperteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (uitgebreide en beknopte cursus), WISSELSTROOMTHEORIE, THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel“, Hippolytusbuurt 4 Tel. 160.

NIEUWE ROTTERDAMSCHER COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland. Met den volledigen Times-dienst

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT

SPORT STAALT HET LICHAAM STUDIE VORMT DEN GEEST!

Zij kunnen den grondslag vormen voor een goede toekomst, indien zij samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. - Kortenaerkade 1, den Haag - te Delft bij den Heer B. P. Carrière, Mijnbouwplein 1, Tel. 1858.

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**NYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. STOLIJMANS**

HET GROOTSTE
N.V. **SCHOONMAAKBEDRIJF**
VAN NEDERLAND

EMSTO DELFT Tel. 1020
VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasscherij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

ALPINA 6

Het horloge bestand tegen
A L L E
handelingen.

FA. V. D. SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13
DELFT — TELEFOON 599

Voor
GOEDE
Schoenen
MOLENAAR, Wijnhaven
Telef. 917

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

Voor eerste klas
Rijwielen
Onderdeelen
Reparaties
UW ADRES

RIJWIEL-, MOTOR- EN
RADIO-HANDEL
C. J. HULSCHER
ACHTEROM 163
TELEFOON No. 427

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

EXCLUSIEVE
COLLECTIE

ROKHEMDEN
ROKVESTEN
ZIJDEN HOEDEN
ZIJDEN SJAALS

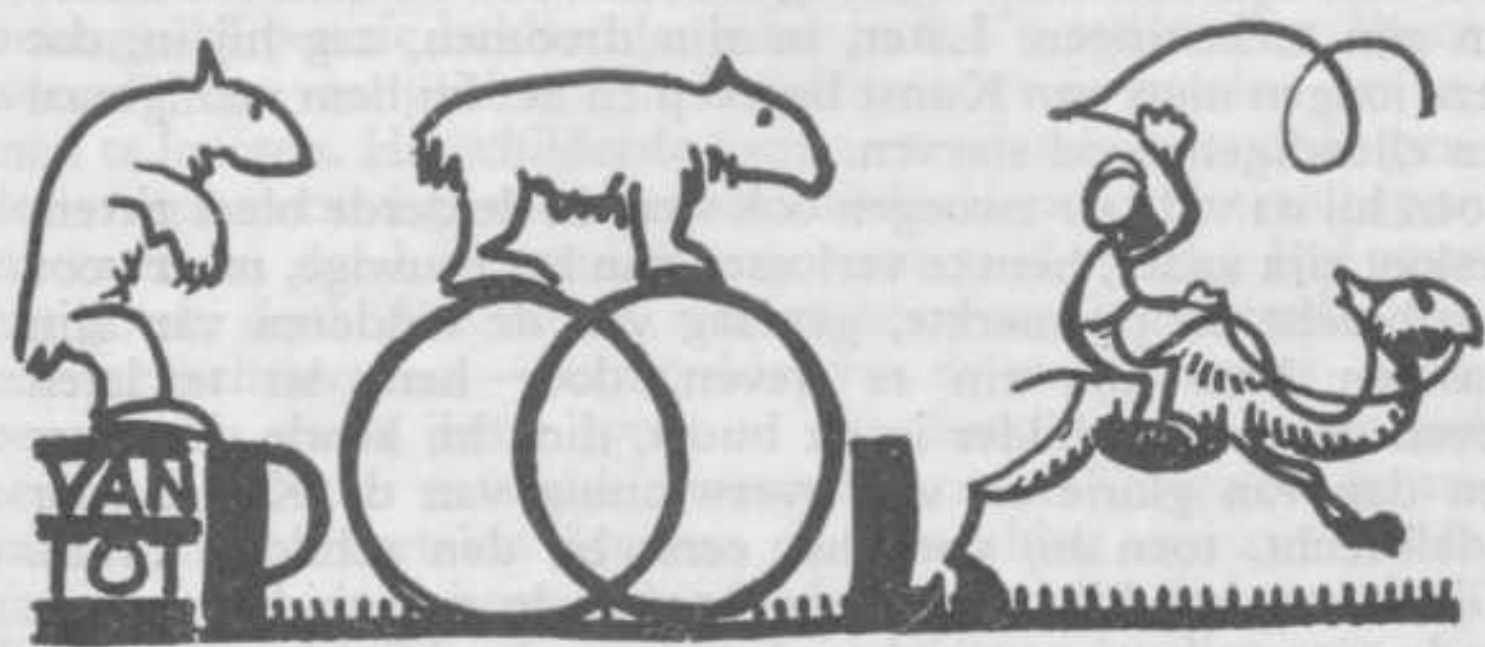

CROON
PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

P&C
*is beter,
dus goedkoper*

AVONDKLEEDING

PEEK & CLOPPENBURG GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234

BOER.

Langzaam loopt hij door de smalle steeg van het stille dorp. In de verte klinkt hondengeblaf. Overigens is er geen gerucht op aarde. In enkele huizen zijn de lichten al ontstoken. Overal menschen, die nog arbeiden voor hun dagelijksch brood. Met gebogen ruggen en strakke blikken kijken ze op hun werk, enkel het eene doel ligt vast in dien blik, beëindigen wat ze zich voorgenomen hebben in hun leven. Als blijk van onvoltooidheid ligt naast hen een kind, groot of klein. Dit zijn zij, de menschen, *zij*, die hem kwaad doen.

Hij loopt voort in de duisternis; verblind door de felle koplampen van een auto blijft hij staan. Eén oogenblik geraas, motorgeronk; hij slikt wat stof, wrijft zijn oogen uit, vloekt zacht en loopt weer door. Hij prevelt: „Menschen . . . !” Ach, wat kan het leven hem nog geven.

Als zoon van een rijken heereboer is hij opgegroeid en grootgebracht, verwend, gaan studeeren; nu is hij, wat zijn Vader wil, landbouwingenieur.

Vrienden heeft hij in zijn studententijd weinig of niet gehad; althans, als zij zich voor deden als vrienden was het enkel om geld van hem te leenen, van hem, den rijken „boerenpummel”. Bah, en nu hij weer bij zijn soortgenooten is, zijn eenvoudige Vader en Moeder, nu walgt hij ervan en wil terug naar de stad en hij moet zijn vrienden in z'n hart toch wel gelijk geven. Arme jongen, het bekende vers zegt: het kan verkeeren, maar, daar loopt hij weer door, in den nacht, terwijl de sterren boven zijn hoofd flonkeren. De boomen met hun dichte bladertooi ontnemen hem het volle uitzicht op den hemel. Een booze trek ligt op zijn gelaat; een jong, onaangetast, maar getroffen leven lijkt het wel.

Hij loopt door de duisternis het open veld in, springt over een sloot en staat op het weiland naast hun boerderij. Hij gaat in het gras liggen, rondom hem steken overal de paardebloemen hun kopjes op, groote en kleine, en de venijnige grasjes prikken in zijn nek.

Wat is dat? Spreekt daar iemand, het lijkt net of hij de stem van zijn Moeder hoort, die hem toeroept om toch vooral voorzichtig te zijn. De klanken hadden hem zoo bekend geleken. Vroeger als kleine jongen had hij toen

Ja, dat was nog niet lang geleden, toen hij door een adder was gebeten. Zijn Moeder zag toen zoo bleek, zij was zoo bang en Vader was ook bang. Hij lacht even, wat waren het eigenlijk een zielige angstige menschen. Meteen heeft hij berouw van deze gedachte. Hij ziet Vader's gezicht voor zich als hij hard werkte, als hij geld verdiende voor vrouw en zoon en

Machtig staat de donkere hemel boven hem; als witte lampjes staan de sterren er in geprikt; zou hij alléén zoo kijken naar dezen hemel, neen, er zouden nog wel meer zijn.

Een windvlaag strijkt over het weiland. De paardebloemen buigen hun stengels; het lijken wel menschen; ze komen steeds dichterbij; enkelen kijken met hun gemeene tronie's naar hem en spuwen, anderen glimlachen vriendelijk en geven hem vriendelijk de hand. Weer anderen kijken stuursch voor zich; hij vraagt hun aandacht, ze kijken niet. Werktuigelijk staat hij op, hij loopt, steeds harder, harder nog.

Als hij de huiskamer binnen komt, staan zijn ouders vreemd op te kijken, hij ziet bleek, verwilderd staren zijn oogen in zijn kassen naar iets dat ver weg schijnt te zijn.

De lieve stem van zijn Moeder verbreekt de stilte en vraagt: „Jongen, wil je een kopje thee hebben en ga dan rustig de krant lezen, dat doet je goed.”

Mat valt hij in een stoel, niets kan hem meer deren; hij staart in het vuur alsof hij naar iets zoekt wat zoo moeilijk voor hem is om te vinden, iets wat hij wil doen, iets krachtigs

BRZ.

TECHN.-HOOGESCHOOL

Aan studenten W4 en T4 wordt nader bekend gemaakt, dat het tentamen „Textiel” schriftelijk zal plaats hebben op Maandag 18 Maart a.s. van 2¹/₂ tot 4¹/₂ uur in zaal 207, Gebouw W. en S.

De Hoogleraar,
P. LANDBERG.

De vragen die gesteld zullen worden, zullen betrekking hebben, *alleen op de algemeene lijnen* van de college-stof van wijlen Prof. Ir. A. C. Ouborg.

A bientôt, je vous attends au Bourdon-Bar!

REISINDRUKKEN

LEVENSLLOOP.

Adelbrecht werd net zoo geboren als wij allemaal: leelijk en verschrompeld. En ook bij zijn wieg kwamen familieleden en kennissen vertellen, dat hij mooi en zacht was. Zijn moeder zei, dat het een bijzonder kind werd, want hij was stil en lag daar maar den heelen dag met een peinzenden blik in zijn oogen; en zijn vader zei, dat het een bijzondere baby was, omdat hij niet schreeuwde.

En het werd een bijzonder kind; sommige menschen beweerden wel, dat het achter bleef bij normale kinderen, maar dat was volgens zijn moeder toch niet zoo. Hij was alleen wat stil en dacht veel na. Hij zou het ver brengen in de wereld en hij speelde niet met andere kinderen, omdat hij in innerlijke ontwikkeling ver boven ze stond en niet, omdat hij schuw was. Zijn moeder stierf en Adelbrecht bleef alleen achter met zijn vader; toen was er niemand meer, om goed te praten, wat hij van andere kinderen verschilde. Hij bleef eenzaam en schuw. Op de lagere school kon Adelbrecht net meekomen. — Hij zat daar dan stil en verlegen op de voorste bank en hoe hij zijn best ook deed, om op te letten, steeds dwaalden, tot wanhoop van de juffrouw, zijn gedachten weer af. Fantastische droomen zweefden den heelen dag in zijn hoofdje rond, in dat abstracte wereldje was hij een held, en heel belangrijk. Alles wat hij hoorde, werd tot droom omgewerkt; de juffrouw vertelde van Amerika: hij werd president van Amerika — O, er waren bloemen, — hij hield van bloemen, — in rode en gele dwarreling daalden ze op hem neer — en alle menschen keken naar hem, zooals hij daar over straat liep. — Lieve Marietje stond er ook — en hij zou zoomaar op haar toestappen en haar de helft van zijn zakje drop geven — En zoo droomde hij maar verder.

Op de H.B.S. werd Adelbrecht verliefd; zij zat in een parallelklas. Hij beleefde in zijn fantasieën heele avonturen met Annetje en redde haar van menigen dood. Maar Annetje was zich niets bewust van al die keren, dat ze in doodsgevaar had verkeerd, noch van de devotie van haar jeugdigen aanbieder, om de doodeenvoudige reden, dat ze hem niet eens kende; hij echter bouwde voort aan zijn droomkasteel. Op de H.B.S. bleef hij ook zitten en niet slechts één keer. Het was een diepe teleurstelling voor hem, want hoewel hij de concrete bewijzen had, in den vorm van rapporten, dat hij niet tot de slimsten behoorde, had hij toch nog kans gezien om zich, in gedachten, tot een uitermate begaafd en verstandig iemand op te vijzelen. Voor zijn vader was het geen verrassing, die had het allang zien aankomen. Hij kreeg toen ook de raarste gewoonten: als hij ergens een paardebloem of een klaproos zag, dan ging hij er vol bewondering voor staan peinzen; hij had ergens in een gedicht gelezen over de schoonheid van de veldbloemen, die iedereen voorbij liep en daarbij werden de paardebloemen en de klaproos genoemd. Hij was er diep van onder den indruk gekomen en had zich opgeworpen tot overtuigd bewonderaar van deze twee bloemen. Ook ging hij vaak naar voerlieden toe, om ze op het hart te drukken, vooral hun paarden met liefde te behandelen; dat zei hij niet, omdat hij werkelijk van dieren hield, maar alleen, omdat hij zichzelf droomde als dierenbeschermers. Natuurlijk voerde Adelbrecht met zorg iedereen dag de vogels en bedacht dan de meest fantastische menu's voor ze; zooals: radijsjes met spek, en druiven toe.

In dien tijd ontstond ook zijn passie voor teekenen en verven. Op school hing Adelbrecht altijd om den teekenleeraar heen en keek met zijn mond open van bewondering, als hij wat op het bord teekende. Deze had, hoewel hij zijn kinderlijke ijver wel prettig vond, medelijden met hem, omdat zijn prestaties zoo weinig met zijn aspiraties overeen kwamen. Maar Adelbrecht zette door. Ettelijke verfdoozen lagen op den speelkamer, die hij nu zijn atelier noemde, in de verschillende kasten verspreid; allen waren ze bedorven, doordat de kleuren met elkaar vermengd, en tot onoogelijke grauwbrownen massa's geworden waren. Hij kwam zijn nood dan klagen bij zijn vader, en deze, die diep medelijden had met zijn eenigst kind, dat zooveel van het normale afweek, en niet begreep hoe gelukkig Adelbrecht was in zijn droomwereld, gaf hem dan weer nieuwe verfdoozen, steeds grooter en mooier. Schetsboeken werden volgeklodderd; ingespannen, met zijn tong uit zijn mond, niet merkend, dat hij kwijlde, lag hij dan op den grond en fantaseerde onder het verven hooge droomen van klinkenden roem. Opgetogen kwam hij telkens weer met nieuwe producten bij zijn vader en leeraar. Op een dag gaf zijn vader hem een schildersezel, omdat hij bezwaar had tegen het op den grond liggen. Dit was nu Adel-

brecht's trots. Hij vertelde het aan den teekenleeraar en raapte zelfs den moed bijeen om een jongen uit zijn klas, een vrij ruwe, onverschillige jongen, die echter vlot kon teekenen, te vragen bij hem thuis te komen, en was diep ongelukkig, toen deze aan zijn ezel niets buitengewoons vond en zich rot lachte om zijn teekeningen. Later, in zijn droomen, zag hij in, dat deze jongen niets van Kunst begreep en liet hij hem menigmaal een ellendigen dood sterven.

Toen hij na vijf jaar zwoegen ook weer in de derde bleef zitten, besloot zijn vader, hem te verlossen van het eeuwige, maar voor Adelbrecht onopgemerkte, geplaag van de kinderen van zijn klas en hem zijn zin te geven, door hem les te laten geven door een schilder in de buurt, dien hij kende. Het was een dag van glorie en van overwinning van de Kunst voor Adelbrecht, toen hij voor het eerst bij den schilder kwam. Tijden lang kon hij staan mijmeren voor de, zeer middelmatige, werken van deze, en zich inbeelden, dat hij in vervoering was en allerlei prachtige eigenschappen in de schilderijen van zijn leermeester ontdekken. De schilder, die van den vader precies wist, wat voor soort jongen zijn leerling was, en ook dat zijn vader, die een zwakke gezondheid had, een forsche lijfrente op Adelbrecht had vastgezet, behandelde den jongen uiterst paedagogisch en slaagde er in korten tijd in, hem volkomen aan zich te hechten. Tot werkelijk leeren kwam het nooit, de schilder liet hem maar wat praten en nam hem mee, als hij ergens buiten ging werken. Adelbrecht vond telkens weer nieuwe stof voor zijn uitbundige droomen: het atelier, het schilderen met olieverf en vooral het, buiten, naar de natuur schilderen vormden onderwerpen voor de wildste fantasieën. Hij maakte ook een portret van zijn leermeester en ging op in glorie, als iedereen den schilder er uit herkende, wat trouwens duidelijk genoeg was, aangezien hij de eenige man in de buurt was met een baard en er bovendien met groote letters zijn naam onder stond. Adelbrecht liet het inlijsten, deed eenigen tijd erg geheimzinnig en gaf het toen aan zijn leermeester op zijn verjaardag. Het werd op een ereplaats in het atelier gehangen en hij gaf voortaan, bij zijn bewonderenden rondgang, toch wel den meesten tijd aan het bestaren van dit eigen werk.

Zijn vader stierf. Eigenlijk beseft hij het verlies niet, doordat hij dit feit zoóvele malen tot verschillende droomen verbasterd had dat het laatste reële voor hem er van afgang. Zonder te vragen waarvan, zonder zelfs te beseffen, dat dit geld kostte, aanvaardde hij het, om door den schilder onderhouden te worden in het vervolg, terwijl dit eigenlijk van een gedeelte van zijn eigen geld ging. Hij doormijmerde zoo een paar jaar in de geluksdroom van het schilder-zijn, waarin hij nog een liefde had, die voor een ander ongelukkig geweest zou zijn, maar dit voor hem niet was, omdat hij deze liefde slechts in zijn droomen, en dat waren geluksdroomen, doorleefde. Toen werd Adelbrecht meerderjarig. De schilder werd bang, dat iemand zich met de lijfrente zou bemoeien, en stelde hem voor om in Parijs verder te gaan studeeren: dan zou hij hem wel een maandgeld sturen.

Adelbrecht was opgetogen — Parijs, de stad van de Kunst en de Kunstenaars — hij zou daar Kunstenaar zijn en Kunstschepjen — zijn roem zou rond de wereld ijlen — in alle musea zouden stukken van hem hangen. — Zoo droomde hij op weg naar Parijs. De schilder bracht hem weg, huurde een kamer en een atelier voor hem en schreef hem in aan de Academie. In deze omgeving droomde de jongen nu weer nieuwe droomen — ver zou hij uitsteken boven alle andere artisten — in de geschiedenisboekjes zou hij staan, met de afbeelding van een schilderij van hem erbij — op school zouden ze zijn naam leeren en een onvoldoende krijgen, als ze hem niet kenden. — Hij zocht contact met de andere studenten in de Kunst en ondervond hierbij, omdat deze wel iets meer dan hij met hun twee voeten in het leven stonden, teleurstelling op teleurstelling: ze begrepen hem niet, ze lachten hem uit, omdat ze hem niet begrepen. Wel vergat hij deze teleurstellingen in zijn fantasie-wereld, maar het maakte, dat hij, ook hier weer, in eenzaamheid leefde. Hij schaamde zich over hun ruwe grappen, die hij maar voor een gedeelte begreep, over de modellen; zij gaven zich voor de Kunst, hun vormen inspireerden alleen tot artistieke werken — ja, ze waren schoonheid en Kunst op zichzelf en onaantastbaar voor de werkelijkheid van het harde leven. Zij moesten slechts door artistenoogen en niet door gewone beschouwd worden. Zoo moest ook zijn kamer en zijn atelier beschouwd worden; in de oogen van den alledaagschen mensch zouden die natuurlijk wel rommelig zijn, met die door elkaar hangende schilderijen en slordig dooreen gegooide paletten, kwasten en tubes, maar in de oogen van een artist was dit zoo immers pas een echt atelier, zoo was het ook bij de schilder thuis, waar hij zijn maandgeld van kreeg. Het was voor hem een groote teleurstelling, dat, toen hij zijn baard wilde laten staan, dit niet ging, omdat hij er geen had.

Zijn atelier lag in nogal een rare buurt, maar dat was teveel werkelijkheid, dan dat hij er veel van zou merken. De meisjes in de buurt waren, volgens hem nette meisjes, kleine dametjes, en de jongeman, die onder hem woonde, een heer, waar hij diep ontzag voor had, omdat hij elken avond in rok uitging. In

werkelijkheid zweefde deze tusschen een klaplooper, een valsche speler en een gigolo, en voornamelijk een gigolo. Hij was, omdat hij een, bij zijn beroep hoorende, goeden kijk op de menschen en het leven had, op een keer boven gekomen en had aan Adelbrecht verteld, dat hij van heel goeden huize was en een belangrijke positie bekleedde, maar in zoo'n eenvoudige buurt woonde, om veel geld over te houden om er de nooden der armen te lenigen. Hij schilderde toen, in treffende bewoordingen, de levensomstandigheden van de misdeelden der maatschappij en vertelde, dat hij eigenlijk nog meer geld noodig had voor het goede doel. Adelbrecht was enthousiast, hij noemde hem een menschevriend — een redder van de maatschappij — een bescheiden geest, maar groot in zijn handelingen — en gaf een deel van zijn maandgeld voor de armen. De gigolo kwam vaak terug en vertelde dan van de uitwerking van zijn goede gaven op de, door honger verdorde, zielen van de menschen, die hij bezocht. En nooit ging hij met leege handen weg. Er groeide een vriendschap tusschen hen, tenminste een vriendschap van den kant van Adelbrecht; de ander beschouwde het zuiver als een voordeeltje, maar gaf er ondertusschen meer voor terug, dan hij dacht. Adelbrecht bloeide op onder de bewondering van zijn vriend voor zijn Kunst. Doeken, die hij bijzonder geslaagd vond, gaf hij aan hem en zocht dan zelf een plaats in de kamers beneden op, waar ze goed belicht hingen, het aan de gigolo overlatend, ze aan de bezoekers van die kamers uit te leggen als hypermoderne kunstwerken van een onbegrepen geest. En dan kreeg de onbegrepen geest weer verhalen over opgetogen kunstliefhebbers. Maar eens werd de gigolo kwaad op Adelbrecht; dat was, toen deze, toen hij een dame op bezoek had, naar beneden kwam en haar met alle geweld mee wou nemen naar zijn atelier, om er zijn Kunstwerken te bewonderen. Hij zei toen fatale woorden, hij zei:

„Adelbrecht, als jij eens tot bezinning komt, — en dat zul je — en begrijpt hoe de wereld en jouw kunst werkelijk zijn, dan zal dat beroerde gevolgen voor je hebben.”

De woorden maakten diepen indruk op Adelbrecht, want zijn vriend was nog nooit boos op hem geweest.

Tegenover hem woonde een juffrouw. Deze juffrouw zat vaak voor het raam. Ze zag er vermoeid en verwelkt uit en had altijd donkere kringen om haar oogen. Adelbrecht keek vaak naar haar en werd verliefd op haar. Hij zag in haar een mooie, doch verdrukte geest, verdrukt door armoede en hard werken. Vele malen vond hij inspiratie in haar donker omrande oogen en schilderde vele doeken vol met afbeeldingen ervan. Waken moest ze den heelen dag, turen op fijne draadjes van naaiwerk of zoiets, daardoor zou ze er wel zoo vermoeid uitzien; de werkelijkheid, dat de donkere kringen kwamen door het zware leven van lichte zeden, kwam niet bij hem op. Hoe zou dat ook kunnen, hij wist niet eens van het bestaan van zulke dingen af. Dan ging hij eens, met trillende beenen van opwinding naar den overkant, en gaf een bos bloemen af voor de juffrouw, hij ging dat zelfs geregeld doen en gaf ook bonbons en zelfs een ring. Dit duurde tot zijn vriend erachter kwam. Deze, bang dat het hem een deel van de bijdragen voor de armen zou kosten, ging naar het atelier en sprak eens ernstig met Adelbrecht. Hij legde hem de feiten van het leven uit en ook de rol van de juffrouw hierin. Adelbrecht was verontwaardigd, hij kon het niet gelooven, maar nadat hij de boeken, die de gigolo hem gaf, doorgelezen had, moest hij toegeven, dat het mogelijk was, dat zij niet zoo'n buitengewoon netjes leven leidde. En toen hij de gedragingen van haar, op aanraden van zijn vriend een tijd had nagegaan, moest hij de waarheid toegeven. Hierna ging hij vaak naar openbare bibliotheken en las daar uren lang over de feiten en het ontstaan van het leven. Toevallig kreeg hij hier ook eens een boek over kunst te pakken en raakte erin verdiept. Voortaan liep hij alle bibliotheken af, om boeken over kunst en vooral over schilderkunst door te werken. En toen kwam de dag, dat hij zijn eigen werk ging beoordeelen met de opgedane kennis. Het was een slag. De gewaande Kunstwerken bleken slechte reproducties van prentbriefkaarten te zijn en nog niet eens als briefkaarten te gebruiken, omdat ze er onhandig groot voor waren. Een voor een vernietigde hij zijn doeken en begon toen een nieuw schilderij; maar dat werd weer een prent, die verscheurd moest worden, en degene, die er op volgde ook, en de daaropvolgende ook. Hij kon niet schilderen, — waartoe diende zijn leven eigenlijk. — Zijn werken werden slechte prentbriefkaarten, die niet verzonden konden worden — de schilder, thuis, gaf daar maandgeld voor, voor prentbriefkaarten — Het raam lag hoog boven de straat — En ging het geld, dat hij aan zijn vriend gaf, wel naar de armen? — En de juffrouw aan den overkant — hij kon niet schilderen — prentbriefkaarten. — Waartoe diende zijn leven — het raam lag hoog — hij kon niet schilderen — prentbriefkaarten — de juffrouw — niet schilderen —.

De schilder, thuis, leefde nog lang op de lijfrente, die hij nu heelemaal voor zichzelf hield.

v. E.

Armenconcert.

Als iemand, die geen noten kan lezen, en andante en scherzo alleen kent als vreemde woorden, die hij misschien kan vertellen, tóch een schetsje schrijft over een muziekkuitvoering, dan zal hij dit doen, omdat hij een tafereel van de sfeer wil penseelen. Een muzikale sfeer kan hij aanvoelen, wijl hij minstens veronderstelt, dat hij van muziek houdt.

De omlijsting werd geschapen door de toiletten van de dames, de wijn tijdens de pauze, de roks van de officieele personen, en de dames zelf. Een en ander wist ik op waarde te schatten, en moest geapprecieerd worden.

Onder het musiceerende gedeelte kon ik mij innerlijk glimlachend, aan mijn omgeving, aan het geheel, dat door de muziek gevormd werd, wijden. Dit pleit voor deze muziek, en hen die ze brachten; omdat ik tevreden, gelukkig heb kunnen luisteren en kijken. Aldus waren ook de woorden na afloop zacht en tevreden, juist gekozen. Evenals de liedjes, die de Bourdon bracht, goed gekozen waren, en goed gezongen.

J. K.

De voorloopige Commissie uit het eerste jaar maakt bekend, dat op Woensdag 6 Maart een 1e jaars vergadering gehouden zal worden, beginnende te half elf in de Bovenzaal der Sociëteit „Phoenix”.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Verkiezing van de definitieve Commissie uit het 1e jaar.
4. Rondvraag.
5. Sluiting.

De Commissie rekest op een groote opkomst van 1e jaars.
Namens de voorloopige Commissie
uit het 1e jaar:

J. GERZON,
Secretaris.

VAK-VEREENIGINGEN

Vereeniging voor Technische Physica.

Gewone Vergadering op Dinsdag 5 Maart in de groote collegezaal van het Laboratorium voor Technische Physica. Aanvang 8 uur. Spreker: L. E. W. van Albada. Onderwerp: Stereofotografie.

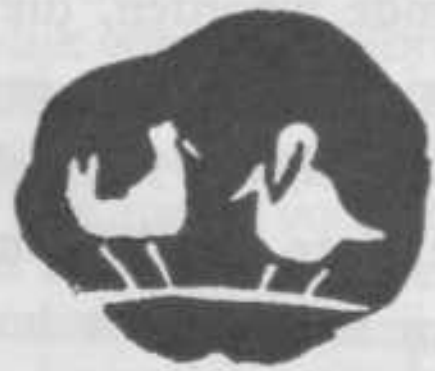
Tweede Excursie op Donderdag 7 Maart naar het Kamerlingh Onnes Laboratorium en de Sterrenwacht te Leiden.

Programma:

- 13.21 Vertrek per trein van het station Delft.
- 14.— Bezoek aan het Kamerlingh Onnes Laboratorium.
- ± 18.— Diner.
- 20.— Bezoek aan de Sterrenwacht.

Degenen, die reeds voor deze tweede excursie intekenden, worden verzocht de excursiekosten bij Wensveen te voldoen. Er zijn nog slechts enkele plaatsen beschikbaar, daar het maximum aantal deelnemers wederom 30 bedraagt. Sluiting der inschrijving: Maandag 4 Maart 12 uur.

G. VAN GIJN,
Secretaris.

„Leeghwater”.

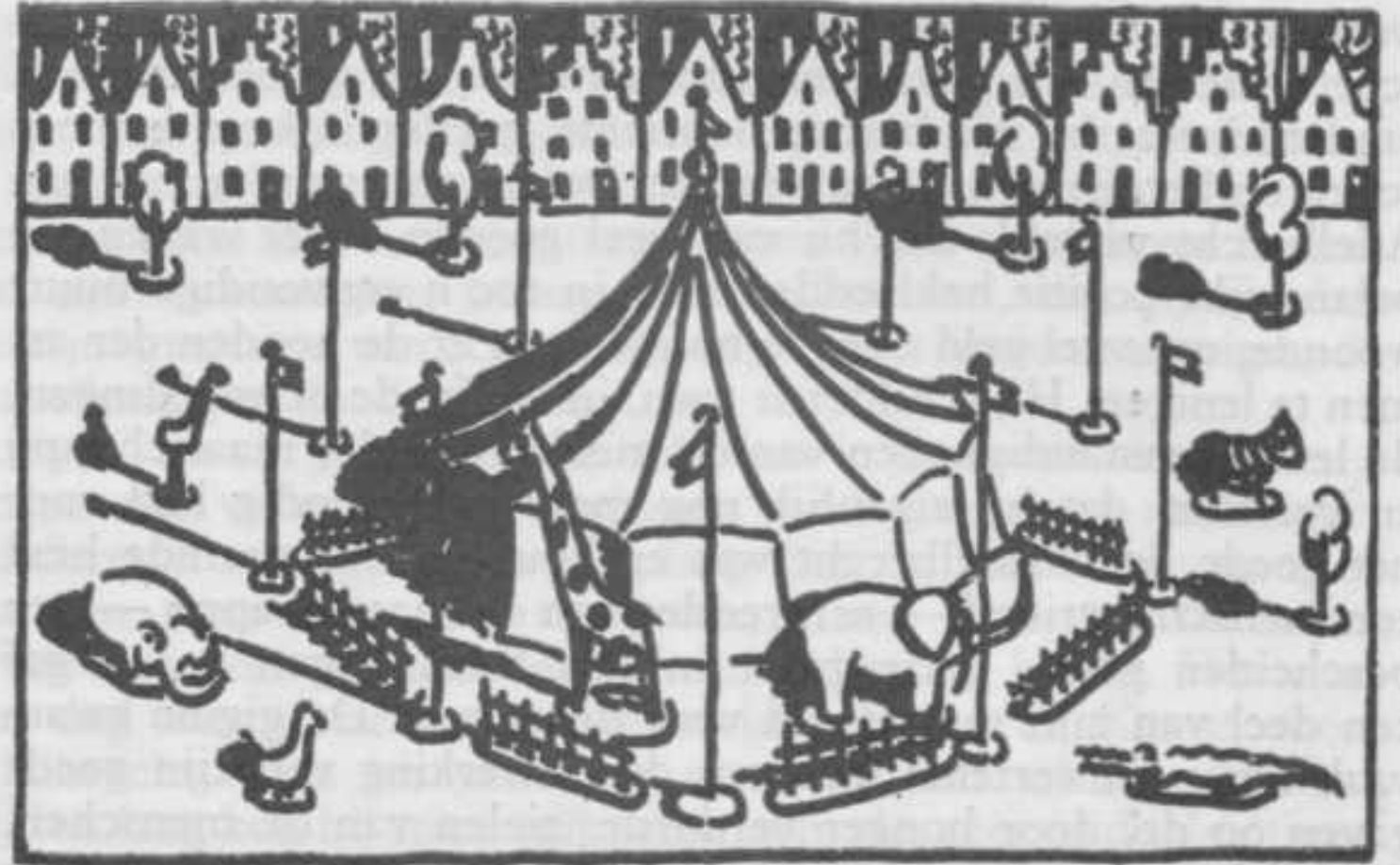
Vergadering op Maandag 4 Maart te 20 uur in Zaal 207, Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76, Delft.

Voordracht ter inleiding van het bezoek aan het Proefstation „Delft” van de Bataafsche Petroleum Maatschappij. Spreker: Ir. J. J. Broeze. Onderwerp getiteld: „Benzine”.

Excursie op Dinsdag 5 Maart naar het Proefstation „Delft” van de Bataafsche Petroleum Maatschappij. Samenkomst te 14.00 uur bij de hoofdingang van het Proefstation Broekmolenweg 20 (achter Reineveld).

Zij die aan deze excursie wenschen deel te nemen worden verzocht te teekenen op de lijst bij Van der Vaart. Deze lijst sluit Vrijdag 1 Maart te 17.00 uur.

Namens het Bestuur:
J. J. VAN WULFFTEN PALTHE,
Secretaris.

Bibliotheek Sociëteit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

Jan Mens — Menschen zonder Geld.
Alie van Wijhe-Smedeing — Een Menschenhart.
Evert Zandstra — Het Klotsende Meer.
Henriëtte van Eyk — Truus de Nachtmerrie.
A. den Doolaard — De Bruiloft der Zeven Zigeuners.
Leonard Huizinga — Adriaan en Olivier.
Benjamin Cooper — In Het Doolhof der Liefde.
S. Vestdijk — St. Sebastiaan.
J. Greshoff — Steenen voor Brood.
Mr. A. Roothaert — Die Verkeerde Weereldt.
C. J. Kelk — De Vos en Zijn Staart.
Albert Verwey — Frederik van Eeden.
E. Hazelhoff-Roelfzema — Rendez-vous in San-Francisco.

III. ENGELSCHE SCHRIJVERS.

Pearl Buck — The Patriot.
Stuart Cloete — Watch For The Dawn.
J. B. Priestley — Let The People Sing.
Aldous Huxley — after Many a Summer.
John Steinbeck — The Grapes of Wrath.

V. SCANDINAVISCHESCHRIJVERS.

Unto Seppänen — Waar De Meren Bruisen.

V. SLAVISCHESCHRIJVERS.

Karel Capek — De Eerste Brigade.
Fr. Karinthy — Een Reis Rondom Mijn Schedel.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

Dr. F. W. Stapel — Geschiedenis van Nederlandsch Indië.
(Deel IV).
Itinerario Voyage Ofte Schipvaart van Jan Huygen van Linschoten. (Deel IV—V).

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

Hermann Rauschnig — Die Revolution des Nihilismus.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Ch. A. Cocheret — Nederland Lacht.

DIVERSEN.

Adresboek van Rotterdam 1939.
N. A. I. M. Evers — Nieuwe Plattegrond van Amsterdam en Omgeving.
Plattegrond van Rotterdam.
Plattegrond van Den Haag.

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

BULLETIN

VIERING

92STE DIËS-NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS

De Senaat maakt bekend, dat, ten behoeve van de gemobiliseerde leden, de 92ste Diës Natalis van het Delftsch Studenten Corps dit jaar gevierd zal worden op Vrijdag 15 en Zaterdag 16 Maart a.s., waarbij het zwaartepunt van de viering is gelegd op den laatsten dag. Het programma luidt als volgt:

Vrijdag 15 Maart: 17 uur: Borrels van ondervereenigingen en dispuutgezelschappen.
24 uur: Kroegjool met muziek.

Zaterdag 16 Maart: 16-18 uur: Receptie van den Senaat op de Senaatskamer.
Borrel op de boveneetzaal.
20 uur: Collation.
Na afloop hiervan kroegjesspel.
24 uur: Officieele Kroegjool.
Diësrede.
Eerstejaars tooneel.
Muziek.

Om verschillende redenen zal er dit jaar geen rij- of vaarjool worden gehouden.

Namens den Senaat,
N. A. Stigter,
Secretaris.

VEREENIGINGEN

DELFTSCH STUDENTEN VERENIGINGSGEZELSCHAP.
Ledenvergadering op Maandag 11 Maart a.s., in de leszaal der Sociëteit „Phoenix“.

- Agenda:
- Opleging
 - Notulen
 - Begroeting
 - Rindefering
 - Shiding

De begroeting ligt ter lezing op het kammerkastje.
Namens het Bureau,
E. P. WILLENSTEIN, Secretaris.

De Collega's...
 1. Dinsdag
 2. Woensdag
 3. Donnerdag
 4. Vrijdag
 5. Zaterdag
 6. Zondag

BULLETTIN

VIERING 92STE DIES-NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS

De Senaat maakt bekend, dat ten behoeve van de gemiddelde leden, de 92ste Dies Natalis van het Delftsch Studenten Corps dit jaar gevierd zal worden op Vrijdag 15 en Zaterdag 16 Maart a.s., waarbij het zwartepunt van de viering is gelegd op den laatsten dag.

Het programma luidt als volgt:
 Vrijdag 15 Maart: 19 uur: Bortels van ondervereenigingen en dispuuten.
 Gewone Vergadering van de Senaat op gezamenlijk verzoek van de Faculteit der Letteren.

Zaterdag 16 Maart: 10-18 uur: Receptie van den Senaat op de Senaatskamer.
 Bortel op de bovenetiaal.
 30 uur: Collation.
 Na afloop hiervan kroeggeselschap.
 24 uur: Officiële Kroeggeselschap.
 Dierged.
 Eerstejaars tooneel.
 G. VAN GIN.

Om verschillende redenen zal er dit jaar geen rij- of vaarfjoel worden gehouden.

Namens den Senaat,
 N. A. Stijger.

Secretaris-waarde.
 707 jaar in 1808 te naam 4-gedrukt op gezamenlijk verzoek van de Faculteit der Letteren, Nieuwstraat 76, Delft.
 Voordracht van de Senaat van het Præfatuur „Delft van de Batavische Patriotische Maatschappij. Spreker: Ir. J. J. Broeze, Oudervoorzitter, Senaat. Excursie op Dinsdag 5 Maart naar het Præfatuur „Delft van de Batavische Patriotische Maatschappij. Samenkomst te 14.00 uur bij de hoofdingang van het Præfatuur Boeckhuysweg 30 (achter Rensveld).
 Bij die zal deze exacte verschenen deel te nemen worden verzocht te komen op de rij bij Van der Veen. Deze rijt start Vrijdag 4 Maart te 17.00 uur.

Namens het Bureau
 J. J. VAN WOLFFEN DALTHE
 Secretaris.

THE SCHRIJVERS
 Jan Willems — Alleen met Geld.
 Arie van Wilts-Speelberg — Een Menschen.
 Evert Zandstra — Het Kluisde Meer.
 J. van der Vek — Truus de Nachtwacht.
 De Brakel der Zeven Zagen.
 De Brakel der Zeven Zagen.
 De Brakel der Zeven Zagen.

DE SCHRIJVERS
 De Senaat maakt bekend, dat ten behoeve van de gemiddelde leden, de 92ste Dies Natalis van het Delftsch Studenten Corps dit jaar gevierd zal worden op Vrijdag 15 en Zaterdag 16 Maart a.s., waarbij het zwartepunt van de viering is gelegd op den laatsten dag.

DE SCHRIJVERS
 Vrijdag 15 Maart: 19 uur: Bortels van ondervereenigingen en dispuuten.
 Gewone Vergadering van de Senaat op gezamenlijk verzoek van de Faculteit der Letteren.

Zaterdag 16 Maart: 10-18 uur: Receptie van den Senaat op de Senaatskamer.
 Bortel op de bovenetiaal.
 30 uur: Collation.
 Na afloop hiervan kroeggeselschap.
 24 uur: Officiële Kroeggeselschap.
 Dierged.
 Eerstejaars tooneel.
 G. VAN GIN.

